II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING
af 1. juli 1999
om Spaniens påtænkte statsstøtte til Brilén SA

(meddelt under nummer K(1999) 2131)

(Kun den spanske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(1999/672/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første led,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter i overensstemmelse med de i det foregående nævnte artikler at have opfordret de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger [1] og efter have taget hensyn til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I. **Sagsforløb**

(1) Ved sit brev af 2. december 1997 anmeldte Spanien et forslag til Kommissionen om statsstøtte til Brilén SA, en virksomhed, som er hjemmehørende i Barbastro, i den selvstyrende region Aragonien (i det følgende benævnt »Brilén«). Kommissionen bad i sit brev af 22. december 1997 om yderligere oplysninger. De spanske myndigheder svarede herpå med deres brev af 12. februar 1998.

(2) Med sit brev af 4. maj 1998 underrettede Kommissionen Spanien om, at den havde besluttet at indlede proceduren i traktatens artikel 88, stk. 2, over for denne støtte. Spanien fremsatte sine bemærkninger hertil i sit brev af 10. juni 1998.

(3) Kommissionens procedureindledningsbeslutning blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* [1]. Kommissionen opfordrede samtidig de øvrige interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger om støtten.

(4) Kommissionen har modtaget de interesserede parters bemærkninger. Den har videresendt dem til Spanien, som fik lejlighed til at besvare dem. Spaniens bemærkninger blev sendt ved brev af henholdsvis 2. oktober 1998 og 20. maj 1999.

(5) Den 27. oktober 1998 blev der afholdt et møde mellem Kommissionen, de spanske myndigheder og virksomhedens repræsentanter. Kommissionen bad derpå i sit brev af 29. oktober 1998 de spanske myndigheder om at fremsætte nye bemærkninger. De spanske myndigheder svarede med deres brev af 19. januar 1999. Kommissionen bad derefter i sit brev af 4. februar 1999 om at få en række bestemte punkter nærmere klarlagt. Den spanske regering svarede herpå med sit brev af 9. april 1999.

II. **Beskrivelse af støtten**

Støttemodtageren

(6) Brilén tilhører SAMCA-gruppen, der ligeledes har hovedsæde i Aragonien og fortrinsvis beskæftiger sig med bl.a. minedrift, landbrug, kemikalier, tekstiler og byggevirksomhed. Gruppen, som i alt har 4 000 ansatte, har afdelinger over hele Spanien og i forskellige andre lande som Frankrig, Italien og Argentina. Brilén har 266 ansatte, og virksomhedens omsætning var i 1996 på 6 059 mio. ESP.

(7) Brilén fremstiller og forarbejder polyester og har som led i sin virksomhed inden for tekstilsektoren to produktgrupper: tekstilfilamentgarn af polyester og PET-stapelfibre. Råmaterialet til disse produkter leveres af virksomhedens eget polymerisationsanlæg (32 000 tons om

[1] EFT C 199 af 25.6.1998, s. 12.

året). Dets ekstruderingskapacitet for tekstilgarn på 19 370 tons om året er afgørende for den samlede maksimale produktion af begge produkter.

(8) I 1994 blev der fremstillet 7 554 tons filamentgarn og 6 546 tons PET-stapelfibre, hvad der forudsætter en udnyttelse af ekstruderingskapaciteten på 73 %.

(9) [...] (*)

(10) På grund af den forældede produktionsteknologi og den ringe udvikling på markedet for stapelfibre blev der i tidsrummet 1992-1996 iværksat en virksomhedsplan for at tilpasse produktionen til de nye markedskrav. Som følge heraf blev produktionslinjen for PET-stapelfibre afviklet, og virksomheden koncentrerede sig om at fremstille filamentgarn. Den samlede produktion af filamentgarn var før investeringen (1997) på 9 987 tons eller 52 % af den samlede ekstruderingskapacitet.

(11) Produktionslinjen for polyesterfilamentgarn omfatter filamentgarn på kops, strækspundet fibergarn på spoler, strækvundet garn på spoler, fororienteret garn på spoler og varpet og slettet garn på bomme. Markedet for de mellemprodukter, Brilén fremstiller, er tekstilsektoren, herunder konfektion, trikotage og boligtekstiler.

(12) Virksomheden eksponerer ca. 30 % af sin produktion til andre lande i Fællesskabet og ca. 5 % til den øvrige verden, og disse procenter ventes ikke at ændre sig synderlig efter projektets udførelse.

(13) De spanske myndigheder har påpeget, at virksomheden er vigtig for regionens økonomi, både i kraft af sine egne aktiviteter og af den indirekte beskæftigelse, den skaber.

Projektet

(14) Ifølge de spanske myndigheder skulle investeringsprojektet gennemføres mellem 1997 og 1998 og udelukkende dreje sig om teknologisk rationalisering og forbedring af produktionsanlægget til polyestergarn. Selv om polymeringskapaciteten på 32 000 tons blev bibeholdt, ville ekstruderingskapaciteten for filamentgarn vokse fra 9 500 tons til 11 500 tons om året med en tilsvarende reduktion af produktionen af PET/floc, der ville falde fra 22 500 tons til 20 500 tons. Den nominelle produktionskapacitet for tekstilgarn på 19 370 tons om året ville forblive uændret. Kapacitetsudnyttelsesgraden efter projektets gennemførelse forventes således at blive 59 %.

(15) Ifølge de spanske myndigheder ændrer den nye investering ikke den samlede kapacitet for de nævnte produkter. Den ville derimod føre til en produktionsomlægning, som fremmer fremstilling af polyesterfilamentgarn, der har lovende udsigter på markedet, i modsætning til stapelfibre, hvis markedsudsigter ikke er særlig gode på grund af omkostningernes og kvalitetskravenes udvikling.

(16) Investeringen gælder fire produktionsområder og skal først og fremmest omfatte anskaffelse af nye maskiner, bl.a. en maskine til fremstilling af spindfarvet garn, en stræk- og spolemaskine, en stræk- og tvindemaskine og en stræk- og varpemaskine. Den skal desuden omfatte bygge- og anlægsarbejder og en række andre installationer, heriblandt forsyning med elektricitet, damp og komprimeret luft, foruden klimatiseringsanlæg, intern transport og kontrol- og sikkerhedssystemer. Virksomheden ønsker at indføre en ny teknologi, der indebærer store muligheder for sammenspinding af forskellige garner. Det vil øge virksomhedens konkurrencedygtighed og formindske miljøforureningen i forbindelse med den efterfølgende tekstureringsproces. Virksomheden får således mulighed for at øge sin markedsandel, når det gælder polyestergarn i forskellige præsentationsformer (spoler, kops og bomme) og sætte ind på høj- og mellemprisklasseprodukter. Herved vendes den tendens til lukning og nedlæggelse af anlæg, som har præget Spanien og de vigtigste europæiske producenter i de sidste ti år til gavn for dets egne produktionscentre. Projektet vil skabe 25 nye arbejdspladser.

(17) Mindst 40 % af den planlagte investering gælder aktiviteter, der ikke omfattes af rammebestemmelserne for støtte til kunstfiberindustrien ([1]), (i det følgende benævnt »rammebestemmelserne«), hvis anvendelsesområde og betingelser er blevet ændret regelmæssigt, sidste gang i 1999 ([2]), det vil nærmere betegnet sige aktiviteterne strækning, varpning og sletning (disse processer indgår ikke i ekstruderings-/tekstureringsprocessen og udføres ikke af de pågældende maskiner), de øvrige 60 % går til garnfremstillingsprocessen, som derimod hører under rammebestemmelsernes anvendelsesområde.

(18) Hvad udenrigshandel angår, forventes virksomheden i kraft af investeringen at kunne forøge sin eksport til især tredjelande.

(19) De spanske myndigheder bekræfter, at de støtteberettigede investeringsudgifter beløber sig til i alt 2 012 mio. ESP (12,09 mio. EUR), medens støtten er på 201,2 mio. ESP (1,21 mio. EUR), dvs. en støtteintensitet på 10 %. Støtten ydes som led i et godkendt regionalstøtteprogram ([3]). Retsgrundlaget udgøres af lov 50/1985 af 27. december om regionalstøtte til afhjælpning af økonomisk uligevægt mellem forskellige distrikter ([4]), kongeligt dekret 1535/1987 af 11. december ([5]) (nærmere bestemmelse til lov 50/1985) og de kongelige dekreter 491/1988 af 6. maj ([6]) og 2486/1996 af 5. december ([7]) (afgrænsning af den støtteberettigede del af Aragonien). Det er en betingelse for støtten, at de 266 nuværende arbejdspladser bevares og at der oprettes 25 nye.

(*) Forretningshemmelighed.

([1]) EFT C 94 af 30.3.1996, s. 11.
([2]) EFT C 24 af 29.1.1999, s. 18.
([3]) Kommissionens meddelelse i EFT C 251 af 29.9.1988, s. 4.
([4]) BOE nr. 3 af 3.1.1986, s. 790.
([5]) BOE nr. 299 af 15.12.1987, s. 36729.
([6]) BOE nr. 124 af 24.5.1988, s. 15821.
([7]) BOE nr. 3 af 3.1.1997, s. 89.

III. **Bemærkninger fra de interesserede parter**

(20) Der er indkommet bemærkninger fra den internationale rayon- og kunstfiberkomité (CIRFS) og fra Brilén selv.

(21) CIRFS fremhævede, at den som organisation repræsenterede den europæiske kunstfiberindustri, hvis tilknyttede virksomheder tegner sig for 85 % af Fællesskabets produktion. Den gik stærkt ind for uindskrænket, streng og upartisk anvendelse af rammebestemmelserne. Den fastholdt, at det relevante produkt i dette tilfælde er polyesterfilamentgarn og derfor omfattet af rammebestemmelserne, og at den foreslåede støtte skal bidrage til et investeringsprojekt, hvis formål er at øge Briléns kapacitet til fremstilling af disse fibre. Den fremførte endvidere, at Briléns samlede produktionskapacitet, når det gjaldt kunstfibre, ganske vist ville ligge under de senere års niveau, men at rammebestemmelserne kun tillod, at der blev taget hensyn til kapaciteten for det relevante produkt. Den henviste til, at den gennemsnitlige kapacitetsudnyttelse for det relevante produkt i EØS kun var 86 % i 1996-97, hvad der viste, at produktionen for de fleste fabrikanters vedkommende snarere var blevet indskrænket på grund af efterspørgslen end på grund af faktorer, der kunne tilskrives udbuddet. Den forudså, at det stærke pres fra de asiatiske leverandører ville medføre, at importen fra lande uden for EØS ville forblive uændret eller endda vokse en smule, og at de strukturbetingede kapacitetsoverskud i denne sektor fortsat ville eksistere til i hvert fald 2003.

(22) I sit brev af 7. juli 1998 fremsatte Brilén følgende bemærkninger, som svar på Kommissionens procedureindledningsbeslutning:

(23) Brilén var ikke enig med Kommissionen i dens påstand om, at »virksomheden eksporterer ca. 30 % af sin produktion, hvilket ikke forventes at ville blive ændret noget videre efter projektets gennemførelse«. Projektet går faktisk ud på det stik modsatte: virksomheden forventes at øge sin eksport til især tredjelande som Argentina, Canada, USA, Algeriet og Israel.

(24) Virksomheden kunne heller ikke tilslutte sig den opfattelse, at dets investeringsprojekt gik ud på at øge ekstruderingskapaciteten. Den hævdede, at der ikke sker nogen egentlig forøgelse af ekstruderingskapaciteten, men at der derimod foretages en produktudskiftning, således at specialgarn af stapelfibre træder i stedet for standardfilamentfibre. Mellem 1980 og 1994 var virksomhedens ekstruderingskapacitet på ca. 19 370 tons fibre om året. Brilén fremstiller på nuværende tidspunkt rundt regnet 9 987 tons filamentgarn om året (96 dtex), hvad der forudsætter en kapacitetsudnyttelsesgrad på kun 52 %. Med projektet for investering i polyestergarn vil virksomheden kunne fremstille 11 500 tons om året (100 dtex), hvorved kapacitetsudnyttelsesgraden forøges til 59 %.

(25) Brilén afviste også påstanden om, at den støtte, virksomheden havde ansøgt om, ville forvride konkurrencen inden for EØS. Støtten udgør kun 10 % af den planlagte investering og kun 1,6 % af salgsomkostningerne, og kan derfor ikke have nogen afgørende indflydelse på investeringsbeslutningen, eller på virksomhedens konkurrencedygtighed. Desuden tager Briléns forøgelse af sin produktion af stapelfiberpolyestergarn ikke sigte på de vigtigste produktmarkeder, hvor der hersker en klar overkapacitet, hvorfor de ikke er og ikke kan være de tilstræbte markeder for en virksomhed af Briléns størrelse.

(26) Brilén kunne heller ikke acceptere, at virksomheden skulle klassificeres som en af sektorens store virksomheder og ikke som hørende til blandt de små og mellemstore virksomheder (SMV), og anførte følgende grunde:

Brilén består faktisk af fire samvirkende fabrikker:

— en polyesterfiberfabrik

— et polyesterspinderi

— en varpe- og slettefabrik

— en fabrik, som fremstiller forforme til flasker.

(27) Inden for hver af disse produktkategorier kan Brilén i kraft af omsætningens og medarbejderstabens størrelse betragte sig som SMV. Hvad nærmere betegnet garnfremstillingen angår, har virksomheden et personale på ca. 180 ansatte og en omsætning (i 1997) på ca. 4 000 mio. ESP (24,04 mio. EUR). Desuden har SAMCA-gruppen som Brilén tilhører, hverken andre interesser eller andre virksomheder i denne sektor, således at virksomheden ud fra en erhvervsmæssig betragtning er uafhængig, når der ses bort fra de finansielle forhold.

(28) Briléns produktion udgør kun 5 % af den samlede anslåede eflerspørgsel på polyesterfilamentgarn i Vesteuropa, som var på 174 000 tons i 1997. Den foreslåede kapacitetsforøgelse, når det gælder fremstilling af polyesterfilamentgarn, udgør således kun 1 % af efterspørgslen i Vesteuropa.

(29) Virksomheden deler ikke den opfattelse, at der ikke skulle være udbudsknaphed, og giverfølgende grunde:

Ifølge konsulentbureauet PCI går udbudsprognosen ud på, at »markedet for polyesterfilamentgarn fra 1998 vil vokse pludseligt, men uafbrudt indtil 2005«. Det forventes, at efterspørgslen på polyesterfilamentgarn vil vokse jævnt, medens produktionskapaciteten forbliver uændret.

Virksomhederne i sektoren erkender, at en stor del af produktionskapaciteten er forældet.

Selvom der som helhed betragtet godt kan være tale om overskudskapacitet, er det en kendsgerning, at Brilén siden 1996 har haft overskydende efterspørgsel på de produkter, virksomheden fremstiller og sælger. Den tvivler på, at det er hensigtsmæssigt at gå ud fra en beregning, der bygger på det samlede udbud af alle produkter og den samlede efterspørgsel på hvert enkelt produkt, når det formålstjenlige i at investere i en virksomhed af Briléns størrelse skal analyseres. Analysen af støttens formålstjenlighed bør, i betragtning af Briléns ringe størrelse, snarere bygge på den faktiske handelsvirksomhed, opdelt efter produkter, end på globale oplysninger.

Intrastats statistikker viser, at Spaniens handelsbalance i 1997 havde et underskud på 12 000 tons om året svarende til den samlede import fra tredjelande, og en undersøgelse af situationen på fællesskabsplan giver et tilsvarende billede.

IV. **Spaniens bemærkninger**

(30) I deres brev af 10. juni 1998 gentog de spanske myndigheder i store træk de anskuelser, Brilén havde fremsat under proceduren, og tilføjede, at den foreslåede støtte, hvis intensitet er på 10 % (brutto), ikke en gang udgør 50 % af maksimumsgrænsen for regionalstøtte, som for det økonomiske udviklingsområde Aragoniens vedkommende er på 20 % af nettosubventionsækvivalenten.

V. **Vurdering af støtten**

(31) Kommissionen bør først afgøre, om den foranstaltning, proceduren gælder, udgør statsstøtte i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1. På grundlag af de foreliggende oplysninger, har Kommissionen foretaget følgende vurdering:

(32) Ifølge traktatens artikel 87, stk. 1, gælder det princip, at støtte, som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner er uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne, medmindre den kan tillades af andre grunde. På samme måde er sådan støtte ifølge EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, uforenelig med aftalens funktion, medmindre den kan tillades af andre grunde.

(33) Forslaget om støtte til virksomheden Brilén omfattes utvivlsomt af traktatens artikel 87, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, da det ville tillade en virksomhed at foretage bestemte investeringer uden at skulle afholde alle investeringsomkostningerne. Det produkt, støtten gælder, er polyestergarn, som er opført i den kombinerede nomenklatur med numrene 5402 42 00, 5402 43 10 og 5402 43 90. Da handelen med disse produkter er betydelig i EØS (den omfattede ca. 48 000 tons i 1997), kan den foreslåede støtte fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen i den betydning, der anvendes i traktatens artikel 87, stk. 1 og EØS-aftalens artikel 61, stk. 1.

(34) Efter at have påvist, at den foreslåede støtte til Brilén er statsstøtte, skal Kommissionen afgøre, om den er forenelig med fællesmarkedet eller ikke.

(35) Undtagelserne i traktatens artikel 87, stk. 2, kan ikke anvendes i dette tilfælde på grund af støttens art og formål.

(36) Med hensyn til undtagelsen i artikel 87, stk. 3, litra b), er det klart, at støtten ikke går ud på at fremme virkeliggørelsen af et vigtigt projekt af fælles europæisk interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i Spaniens økonomi. Den spanske regering har da heller ikke forsøgt at begrunde støtten med sådanne forhold.

(37) Med hensyn til undtagelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra d), er det klart, at støtten hverken skal fremme kulturen eller bevarelse af kulturarven.

(38) Med hensyn til undtagelserne i artikel 87, stk. 3, litra a) og c), for støtte, som fremmer udviklingen i bestemte regioner, mener Kommissionen, at den region, hvor Brilén er beliggende, kan modtage regionalstøtte i henhold til artikel 87, stk. 3, litra c). Undtagelsen i artikel 87, stk. 3, litra c), gælder støtte, som skal fremme udviklingen af visse erhvervsgrene eller af økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

(39) Området Barbastro er et område, som er berettiget til regionalstøtte i overensstemmelse med artikel 87, stk. 3, litra c). For dette særlige område sætter den regionalstøtteordning, Kommissionen har godkendt [1], i den senest ændrede udgave [2] et loft over støtteintensiteten på 20 % af den støtteberettigede investering. Støtten er betinget af, at investeringen gælder nye faste aktiver og bevarelse af arbejdspladser. Ifølge retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte [3] kan det princip i traktatens artikel 87, stk. 1, at støtte er uforenelig med fællesmarkedet, kun fraviges under henvisning til støttens regionale sigte, hvis der kan sikres balance mellem den fordrejning af konkurrencen, støtten medfører, og de fordele, støtten har for udviklingen i en ugunstigt stillet region.

(40) I det foreliggende tilfælde gælder investeringen først og fremmest anskaffelse af nye maskiner og opførelse af bygninger og installering af supplerende anlæg. Det tilstræbes at indføre en ny teknologi, som skal forbedre produktiviteten og effektiviteten, men samtidig indebærer en formindskelse af forureningen. Det er en betingelse for, at støtten kan ydes, at de 266 nuværende arbejdspladser bevares, og at der oprettes 25 nye. Den pågældende investering kan derfor fremme udviklingen i Barbastro-området. Støtteintensiteten (10 %) og det øvrige indhold i forslaget om at yde en støtte efter regionalstøtteordningen på 201,2 mio. ESP (1,21 mio. EUR) til en investering på 2 012 mio. ESP (12,9 mio. EUR) er således i overensstemmelse med kravene i den regionalstøtteordning, Kommissionen har godkendt.

[1] Kommissionens meddelelse i EFT C 251 af 29.9.1988, s. 4.
[2] EFT C 25 af 31.1.1996, s. 3.
[3] EFT C 74 af 10.3.1998, s. 9.

(41) Virkningerne af regionalstøtte til kunstfibersektoren skal imidlertid også overvåges i Fællesskabets mindre udviklede områder. Betingelserne for støtte til kunstfiberprodukter har siden 1977 været omfattet af rammebestemmelserne.

(42) Da Brilén fremstiller kunstfiber, og den pågældende støtte gælder opførelse af et anlæg til fremstilling af polyestergarn, kan den kun betragtes som forenelig med fællesmarkedet, hvis den også er i overensstemmelse med rammebestemmelserne.

(43) Ifølge rammebestemmelserne skal ethvert forslag om støtte til kunstfiberproducenterne, uanset sin form og uanset, om Kommissionen har godkendt den støtteordning, forslaget indgår i (medmindre støtten ikke opfylder de minimis-reglen ([1]), anmeldes, hvis det indebærer direkte støtte til:

— ekstrudering/teksturering af alle generiske typer fiber og garn fremstillet af polyester, polyamid, akryl eller polypropylen, uanset det endelige anvendelsesformål

— polymerisation (herunder polykondensation), som indgår i ekstruderingen i kraft af de anvendte maskiner

— enhver sekundær proces, som samtidig indebærer, at støttemodtageren eller en anden virksomhed i den gruppe, støttemodtageren tilhører, indfører ekstruderings-/tekstureringskapacitet, som normalt indgår i den særlige industriaktivitet, der er tale om, i kraft af de anvendte maskiner.

(44) Rammebestemmelserne fastsætter en række bestemte kriterier, som skal benyttes, når Kommissionen undersøger forslag, der hører under deres anvendelsesområde. De fastsætter bl.a., at det vigtigste kriterium for vurdering af støttens forenelighed med fællesmarkedet må være dens påvirkning af markedet for de pågældende produkter, dvs. de fibre eller det garn, hvis fremstilling støtten gælder. Ifølge disse bestemmelser tillades investeringsstøtte kun i følgende tilfælde:

a) når det drejer sig om store virksomheder, der ikke kan betragtes som SMV, og ikke over 50 % af den maksimale grænse for godkendt støtte:

— hvis støtten medfører en betydelig nedskæring af den pågældende kapacitet, eller

— hvis markedet for de pågældende produkter præges af strukturbetinget udbudsknaphed, og støtten ikke medfører nogen betydelig forøgelse af den pågældende kapacitet

b) når det drejer sig om SMV og ikke over 75 % af den maksimale grænse for godkendt støtte. Hvis markedet for de pågældende produkter præges af strukturbetinget udbudsknaphed, og støtten ikke medfører nogen betydelig forøgelse af den pågældende kapacitet

c) når det drejer sig om SMV og ikke over 100 % af den maksimale grænse for godkendt støtte

— hvis støtten medfører en betydelig nedskæring af den pågældende kapacitet, eller

— hvis markedet for de pågældende produkter præges af strukturbetinget udbudsknaphed, og støtten ikke medfører nogen betydelig forøgelse af den pågældende kapacitet, og de pågældende produkter er innovative.

(45) I modsætning til de spanske myndigheders og virksomhedens egen opfattelse opfylder Brilén ikke betingelserne for at kunne betragtes som SMV i henhold til statsstøttereglerne. Definitionen i Kommissionens henstilling ([2]) tillader ikke, at en virksomheds størrelse afgøres på grundlag af dens aktivitetsområder eller dele af dem. Under alle omstændigheder opfylder Brilén ikke uafhængighedskravet, da virksomheden indgår i SAMCA-gruppen. Det er derfor kriterierne for investeringsstøtte til store virksomheder, som skal benyttes.

(46) Ifølge anmeldelsen gælder 40 % af de støtteberettigede omkostninger aktiviteter, der ikke omfattes af rammebestemmelserne, nærmere betegnet aktiviteterne strækning, sletning og opvinding (dvs. processer, der ikke indgår i ekstruderings-/tekstureringsprocessen og heller ikke udføres af det hertil anvendte maskineri), medens de øvrige 60 % gælder ekstruderingsområdet og derfor hører under rammebestemmelsernes anvendelsesområde. Da projektet drejer sig om investering i nye faste aktiver, er muligheden for at flytte støtte fra aktiver, der omfattes af rammebestemmelserne, til andre, der ikke gør, nødvendigvis meget begrænset. Kommissionen kan derfor på grundlag af en forholdsmæssig fordeling acceptere, at 60 % af den foreslåede støtte ydes som direkte støtte til ekstrudering af en af de generiske kunstfibre, der omfattes af rammebestemmelserne, nemlig polyesterfilamentgarn, hvorimod de øvrige 40 % af den foreslåede støtte er i overensstemmelse med en ordning, som Kommissionen har godkendt, men falder uden for rammebestemmelsernes anvendelsesområde.

(47) Med hensyn til de 60 % af den foreslåede støtte, som hører under rammebestemmelserne, må Kommissionen afvise de spanske myndigheders påstand om, at der ikke sker nogen »global« forøgelse af ekstruderingskapaciteten, da det, det i betragtning af de forskellige markeder, det drejer sig om, er ekstruderingskapaciteten for fibre og specialgarn, som omfattes af rammebestemmelserne. Ekstruderingskapaciteten for polyestergarn var før projektets påbegyndelse på 9 500 tons om året og bliver herefter på 11 500 tons. Som virksomheden selv indrømmer, vil investeringen derfor medføre en kapacitetsforøgelse på 21 % for ekstrudering af polyestergarn.

([1]) Kommissionens meddelelse i EFT C 68 af 6.3.1996, s. 9.

([2]) EFT L 107 af 30.4.1996, s. 4.

(48) Selvom sektorens kapacitetsudnyttelsesgrad inden for EØS er blevet bedre i de seneste år, er den i almindelighed stærkt utilfredsstillende og er kun vokset på grund af rationaliseringen. Kapacitetsudnyttelsesgraden i polyesterfilamentsektoren i EØS var, som det fremgår af Kommissionens procedureindledningsbeslutning, ca. 74 % i 1994, ca. 78 % i 1995 og ca. 82 % i 1996. De spanske myndigheder har ikke draget disse tal i tvivl. Selvom udnyttelsen af produktionskapaciteten steg til 89 % i 1997, viser de anslåede tal for 1998 en kapacitetsudnyttelsesgrad på 84 %. For at der ifølge rammebestemmelserne foreligger strukturbetinget udbudsknaphed skal den årlige kapacitetsudnyttelse i den pågældende garn- eller fibersektor i de to foregående år være på mindst 90 %. Der ser derfor ikke ud til at foreligge strukturbetinget udbudsknaphed på det pågældende marked, nærmere betegnet markedet for polyesterfilamentgarn.

(49) Ifølge de foreliggende oplysninger er forbruget af tekstureret polyesterfiber i EØS ganske vist steget fra 458 000 tons i 1995 til 569 000 tons i 1997, og importen fra lande uden for EØS er i samme tidsrum vokset fra 68 000 tons til 104 000 tons, men denne tendens ser først og fremmest ud til at skyldes det stærke pres fra leverandørerne i Asien, hvor der hersker en enorm og stadigt voksende overkapacitet, og kan ikke tilskrives udbuddet inden for EØS.

(50) Virksomheden anfører tilmed selv, at den ønskede støtte kun udgør 10 % af den planlagte investering og knap 1,6 % af omsætningen, hvorfor den ikke kan have nogen afgørende indflydelse på investeringsbeslutningen.

(51) De øvrige 40 % af den foreslåede støtte gælder processer, det vil især sige strækning, varpning og sletning, som ikke indgår i ekstruderings-/tekstureringsprocessen og heller ikke udføres af det pågældende maskineri. De omfattes derfor ikke af rammebestemmelserne. Som følge af den forholdsmæssige fordeling forbliver støtteintensiteten på 10 % uændret. Den investering, støtten knytter sig til, gælder anskaffelse af nye faste aktiver og ser under alle omstændigheder ud til at sikre oprettelsen af 25 nye arbejdspladser, og støttens størrelse har efter virksomhedens eget udsagn ikke nogen afgørende indflydelse på beslutningen om at foretage den samlede investering. Kravet i den ordning, som Kommissionen har godkendt, og som er blevet omtalt i det foregående, er derfor opfyldt.

VI. **Konklusioner**

(52) Brilén er en stor virksomhed, som fremstiller kunstfibre, der omfattes af rammebestemmelserne for støtte til kunstfibersektoren. 60 % af den anmeldte støtte går direkte til ekstruderingen af en genetisk kunstfibertype og medfører en forøgelse af produktionskapaciteten for den pågældende fiber på 21 %. Kapacitetsudnyttelsesgraden i polyesterfilamentgarnsektoren i EØS har i de seneste år i gennemsnit holdt sig under 90 %. Der ser derfor ikke ud til at foreligge nogen strukturbetinget udbudsknaphed på det pågældende marked i rammebestemmelsernes betydning.

(53) Kommissionen konstaterer derfor, at den del af den foreslåede støtte til Brilén som omfattes af rammebestemmelserne og beløber sig til 120 720 000 ESP (725 541,81 EUR), ikke kan betragtes som værende i overensstemmelse med rammebestemmelserne og derfor er uforenelige med fællesmarkedet og med EØS-aftalens funktion.

(54) Kommissionen har derimod ingen indvendinger mod den del af støtten, der beløber sig til 80 480 000 ESP (483 694,54 EUR og er i overensstemmelse med den ordning, som Kommissionen har godkendt, men ikke omfattes af rammebestemmelserne —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den statsstøtte på 725 541,81 EUR som Spanien påtænker at give Brilén SA, er uforenelig med fællesmarkedet.

Den pågældende støtteforanstaltning kan derfor ikke iværksættes.

Artikel 2

Den statsstøtte på 483 694,54 EUR, som Spanien påtænker at give Brilén SA, er forenelig med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1.

Iværksættelse af denne støtteforanstaltning kan derfor godkendes.

Artikel 3

Spanien underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om de foranstaltninger, det har truffet for at efterkomme den.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Spanien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. juli 1999.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen